

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/303/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413210403
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8413210403.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Moniky Juskovej v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752 zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanému: G. G., nar. XX.XX.XXXX, U. brána XXXX/X, XXX XX L., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Stará Baštová 2, o zaplatenie 882,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 8C 19/2014-66 zo dňa 30.01.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že

I. Žalobu, ktorou sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia 882,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 19.07.2011 do zaplatenia zamietol.

II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

III. Vyslovil, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 118,52 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 44 ods. 1, 2, § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ust. § 4 ods. 1, 2 a 3 zákona o spotrebiteľských úveroch ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a ust. § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

3. Z vykonaných dôkazov súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 05.01.2010 k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300026975, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 962,62 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru, preto žalobca využil právo podľa § 565 OZ, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Do konania vstúpil na strane žalovaného po jeho písomnom súhlase vedľajší účastník konania, ktorý vo vyjadrení z 02.01.2014 namietal proces uzatvárania predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru vyplnil body 1 až 5 a ďalšia časť zmluvy o schválenom úvere bola dopísaná až dodatočne ku dňu 05.01.2010. Zároveň žiadosť o poskytnutie úveru a akceptácia tejto žiadosti sa líšia

pokiaľ ide o údaj o RPMN za úver. Tým nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy pokiaľ ide o jej podstatnú náležitosť, a teda aj údaj o RPMN v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Písomný prejav, ktorý obsahoval iný údaj o RPMN bolo potrebné považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy v časti, ktorej sa zmena týkala. Súd však poukazoval na to, že spotrebiteľ nevykonal žiadny ďalší písomný úkon, ktorým by tento nový návrh na uzavretie zmluvy prijal. Z dôvodu uvedeného poskytnutý úver bol bezúročným a bez poplatkov. Zmluva okrem toho obsahovala kumuláciu sankcií za omeškanie dlžníka trvajúce viac ako 35 dní, ktoré môže byť sankcionované aj možnosťou veriteľa odstúpiť od zmluvy a stanoviť predčasnú splatnosť úveru, čo spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi podľa § 142 ods.1 O.s.p. náhradu trov konania vo výške 118,52 eura, ktoré pozostávajú z odmeny za zastupovanie za úkony právnej služby: prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom v sume 51,45 eura, vyjadrenie k žalobnému návrhu v sume 51,45 eura, k tomu 2 x režijný paušál po 7,81 eura spolu 15,62 eur, všetko podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

5. Proti tomuto rozsudku, a to čo do výroku o uložení povinnosti žalobcu zaplatiť trovy konania (trovy právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi, podal včas odvolanie žalobca. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Rozhodovanie o trovách konania a odôvodnenie rozhodnutia podliehajú povinnosti súdu odôvodniť rozhodnutie v rozsahu § 157 ods. 2 O.s.p. Podľa názoru žalobcu však z rozsudku nevyplýva ani to, podľa ktorého zákonného ustanovenia súd rozhodol, ako právnu normu vyložil a aplikoval, či zohľadňoval postavenie vedľajšieho účastníka ako „osobitného subjektu“ v prípade ktorého súdna prax priznáva náhradu trov právneho zastúpenia výnimočne. Ďalej uviedol, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Z rozsudku pritom plynie, že otázkou účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sa súd nezaoberal. Otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Súd prvej inštancie ale nezdôvodnil, prečo sú trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka účelne vynaložené. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013 a sp. zn. 6MCdo/9/2013. Žalobca právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 205 ods. 2 písm. a), d), f) a § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov právneho zastúpenia.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritéria, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa vzniklo práve z dôvodu, že došlo k nárastu počtu žalôb a exekúcií na spotrebiteľov, ktorí sa nedokázali voči „silnejšej“ zmluvnej strane brániť. Pomoc zo strany týchto združení zmiernila dôsledky na majetkovú alebo sociálnu sféru spotrebiteľov. Vedľajší účastník vo vyjadrení poukázal aj na legislatívu EÚ, a to na Zmluvu o fungovaní EÚ a na jej článok 169 ods. 1, na článok 47 ods. 2 Ústavy SR, ďalej na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.10.2013, sp. zn. 3 MCdo 30/2012. Popri tom poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove v obdobných právnych veciach, napr. 6Co/222/2014 z 28.10.2014, 15Co/54/2015 z 18.03.2015 alebo 1Co/10/2015 z 24.02.2015, v ktorých boli trovy konania vedľajšieho účastníka odôvodnené ako účelne vynaložené a boli priznané vedľajšiemu účastníkovi.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie za účinnosti § 204 ods. 1 O.s.p. a podľa § 470 ods. 2 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a k odvolacím dôvodom žalobcu dodáva:

13. Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014. Podľa ust. § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník vo svojich písomných podaniach namietal práve tie skutkové okolnosti, ktoré boli dôvodom zamietnutia žaloby. Poukázal na proces uzatvorenia predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, na rozdiel vo výške RPMN za poskytnutý úver a na kumuláciu sankcií za omeškanie dlžníka.

14. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09).

15. Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4 MCdo/16/2014, v ktorom NS SR uviedol: „Pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám.“ Odvolací súd konštatuje, že uvedené závery sa rovnako vzťahujú na vedľajšieho účastníka, teda nie je možné súhlasiť s argumentom žalobcu, že trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov sú neúčelné z dôvodu, že vedľajší účastník - občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má byť samé zo svojej podstaty schopné poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľovi v súdnom konaní.

16. Pri posudzovaní účelnosti trov je potrebné prihliadnuť na to, že vedľajší účastník poskytol žalovanému kvalifikovanú ochranu. Aktivity vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní evidentne súvisia s ochranou spotrebiteľa. Činnosť vedľajšieho účastníka bola účelná, pretože viedla k sledovanému cieľu za použitia primeraných prostriedkov.

17. Vychádzajúc z uvedeného, námietky žalobcu smerujúce k tomu, že nie je účelným, aby sa vedľajší účastník dal zastupovať právnym zástupcom neboli opodstatnené. Vedľajší účastník práve svojou právnou argumentáciou inicioval a podporoval ochranu žalovaného proti žalobcom uplatnenému nároku, a ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, argumentačne bol úspešný, výsledkom čoho bolo zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Aj výška priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi bola súdom prvej inštancie správne vyčíslená a odôvodnená vyhl. č. 655/2004 Z.z.

18. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 118,52 eura ako vecne správny potvrdil.

19. V súlade s ustanovením § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Keďže

žiadna zo strán si trovy odvolacieho konania neuplatnila, odvolací súd preto o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).